

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Taksigelse til Hr. Professor Heiberg

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ph-txt-shoot-id7e998891-89c7-4b02-bd94-d7fb91ffcdc.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvor Meget har jeg da ikke Dem at takke for? Jeg takker Dem for, at jeg fik at vide, hvorledes »man« behandler »Enten-Eller«, fik at vide, at A. næsten var Prophet, naar han i Fortalen, uden at bekymre sig om B.s Papirer, blot sine betræffende, sagde: »Læs dem eller læs dem ikke, Du vil fortryde begge Dele«. Jeg takker Dem for, at det vel vil opfyldes, det beskedne Ønske, som B. fremsatte i Fortalen hele Bogen betræffende: »at den maa besøge en enkelt Læser i en velvillig Time« en Læser, der vil have Taalmodighed og Overbærelse nok til at læse det Hele, Velvillie nok til at lempe sin Gang lidt efter Forfatterens. Jeg takker Dem for, at mulig en Enkelt efter Intelligensbladets Anvisning vil dømme saa fordelagtig om Indtrykket af »Eller«, som den Enkelte gjør det, der i Intelligensbladet betegnes som en ordenlig og samvittighedsfuld Læser, saa meget mere, som det forekommer mig uforklarligt, at Nogen ved blot at læse »Eller« kan gribe Modsætningen saa fuldstændig, som han vil det efterat have læst første Bind. Det er ingenlunde min Mening, at Enhver, der er en ordenlig og samvittighedsfuld Læser, vil dømme saa fordelagtig om Bogen, ingenlunde; endnu mindre er det min Mening, at hvis en Enkelt dømte ligesaa fordelagtig, at han da var i Stand til at fremsætte sin Dom i saa valgte Udtryk, eller hvis han brugte aldeles de samme Ord, at da hans Dom paa nogen Maade kunde for mig have den Betydning, den Vægt, den bedaarende Magt, den forførriske Sødme, som den har det, der for mig i det mindste er eneste ved at kunne tilskrives Professor Heiberg, for mig ligesaa absolut som et Kongebud er det for en Statens Tjener, ligesaa usvigelig som en Anvisning paa Banken er det for en Pengemand. Jeg takker Dem for, at De formodentlig har forhindret, at Larmen og Støien og Skriget og Sladdren kommer i Bevægelse, end ikke i et »man«s tvetydige Skikkelse, at »man« ikke faaer vapers, Qualme osv., fordi Ingen vil være »man«.